

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

ONDERZOEK NAAR DE STAND VAN DE ANTHROPOGENETICA

Enkele maanden geleden is door de Geneeskundige Raad der Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen een aanvang gemaakt met een onderzoek naar de achtergrond en de ontwikkeling van de anthropogenetica in Nederland. Ten einde zoveel mogelijk gegevens te verzamelen, wordt thans o.a. een beknopte enquête gehouden onder een zestigtal artsen die zich met antropogenetisch onderzoek bezighouden. De mogelijkheid bestaat echter dat een groter aantal medici antropogenetisch onderzoek verricht.

Aan collegae die wel actief zijn op het gebied der anthropogenetica, doch geen enquêteformulier van de Raad ontvingen, zouden wij hierbij vriendelijk willen verzoeken, aan de enquête deel te nemen.

Voor het aanvragen van een enquêteformulier kunnen zij zich in verbinding stellen met het bureau van de Geneeskundige Raad, Kloveniersburgwal 29, Amsterdam, telefoon 222902, toestel 43. De secretaris van de Raad, collega J. V. MEININGER, is gaarne bereid, belangstellende collegae te bezoeken en hen omtrent de aard van het onderzoek in te lichten.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het recht voor, de stukken te bekorten)

ENTEROLIETEN TEN GEVOLGE VAN ENTERITIS REGIONALIS

De belangwekkende mededeling door VAN ENST en VAN DER HOEVEN (1965) vestigt nog eens onze aandacht op het gevaar, dat het doorslikken van vruchtepitten met zich kan meebrengen, ook wanneer een - na een operatie ontstane - vernauwing van de darm ontbreekt. Immers kunnen vlot doorgegane pitten tenslotte nog in het colon descendens, sigmoid of rectum worden vastgehouden en tot enorme, haast steenharde coprolieten worden. Ik verwijs hier naar het geval WESCOTT (8-jarige knaap met urineretentie door 200 g kersepitten in het rectum), dat van OLDAG (68-jarige man met kogelvormig gezwel in de ampulla recti gevormd door 428 kersepitten, met faeces verkleefd), de waarneming van WENCZEL (34-jarige fruitvrouw met een rectovaginale fistel, waarin een kersepit; uit het rectum moeten met een lepel 2065 kersepitten verwijderd worden). Door MITWELL werd een kind van $2\frac{3}{4}$ jaar verlost van 142 pruimepitten uit de endeldarm. PSALTOFF beschrijft een darmgezwel, waarin een hele staalkaart van pitten, van kersen, pruimen, meloenen, rozijnen enz., totaal 794 in getal. Ook komkommerpitten, zonnebloempitten, erwten en druiveschillen moeten in dit verband genoemd worden. Evenals graten. Klassiek is het bij ESMARCH vermelde geval van KOTZEBUE, bij wie met grote moeite 5 kg saamgekoekte „Schotenhülsen”, des dichters lievelingsspijs, die hij sinds vier jaar niet meer genuttigd had, aan het licht werden gebracht.

Belangstellenden in deze materie moge ik, korthedshalve, verwijzen naar mijn bijdrage, waarin uitgebreide literatuur.

Literatuur: ENST, W. VAN, en K. VAN DER HOEVEN (1965) *Ned. T. Geneesk.* **109**, 1299. — HERMANS, A. G. J. (1942) Twee gevallen van obturatie-ileus door scybalen. *Ned. T. Geneesk.* **86**, 1753.

Ulvenhout, 12 juli 1965

A. G. J. HERMANS

CONTACT-ECZEEM DOOR (GEKLEURDE) SINAASAPPELEN

Enige tijd geleden deed ik bij een groot aantal patiënten met contact-eczeem aan de handen, lapjesproeven met sinaasappelschil.

Bij alle patiënten werden van 25 verschillende sinaasappelmerken stukjes schil op de huid geplakt. Een enkele was overgevoelig voor alle 25 merken, sommige waren overgevoelig voor slechts enkele.

Tot op heden zie ik nog steeds patiënten die voor sommige sinaasappels wel en voor andere niet gevoelig zijn. Ik vraag mij daarom af, of de veroorzakende stof niet is een kleurmiddel, waarmee sommige sinaasappels behandeld zijn.

In de openbare pers zijn hierover tegenstrijdige berichten te lezen (Zie *N.R.C.* 19 juni en 22 juni).

Rotterdam, 24 juni 1965

W. F. GERMERAAD

NEOMYCINE, COLIMYCINE, MYCERINE, FRAMYCINE

Naar mij uit vragen van klinische zijde bleek, hebben sommige lezers uit het referaat (1965) getiteld „Neomycine, colimycine, mycerine, framycine” geconcludeerd, dat neomycine en colimycine identiek zijn. Het is misschien nuttig deze misvatting hier te corrigeren.

De in Nederland gebruikte Colimycine (merknaam voor colistine = polymycine E) is geheel verschillend van neomycine, en heeft niets gemeen met de in Nederland niet verkrijgbare Russische „colimycine” (=neomycine) behalve de naam. Deze ongelukkige naam hebben de Russische autoriteiten nu dan ook laten vervallen,

Literatuur: Referaat (1965) *Ned. T. Geneesk.* **109**, 1357.

De Bilt, 21 juli 1965

J. BORST

Ons is gebleken dat er nog een andere vergissing mogelijk is: de Russische framycine is niet gelijk aan de hier wel verkrijgbare framycetine.

Amsterdam, 21 juli 1965

REDACTIE

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Zoönosen. — In het *Statistical and vital report* van de Wereldgezondheidsorganisatie (**18**, 5, 236) vindt men ziekte- en sterftecijfers betreffende een zestal zoönosen die gedurende de jaren 1959-1964 ter kennis van de nationale overheden zijn gekomen. Uit de landen met hoge frequentie volgt hier een keuze: achter de naam van het land staan het laagste en het hoogste aantal ziektegevallen, in de zes jaarcijfers geboekt, en bovendien eventueel het Nederlandse cijfer.

Brucellose: Kenya (148-201), Argentinië (529-1698), Mexico (1121-2001), Verenigde Staten (401-892), Cyprus (1766-2706), Italië (4851-7473), Nederland (8-33);

Anthrax: Kenya (661-746), Chili (222-289), Mexico (120-205) Turkije (958-1069), Italië (155-346), Portugal (63-222), Spanje (410-632);

Psittacose: Verenigde Staten (48-147), Duitse Bondsrepubliek (162-271), Nederland (22-55);

Tularemie: Verenigde Staten (327-459), Oostenrijk (7-412), Tsjecho-Slowakije (33-1671), Zweden (7-229);

Q-koorts: Zwitserland (26-117), Australië (97-595);

Leptospirosis icterohaemorrhagica: In de meeste Europese landen (maximaal 180). Joegoslavië (166-824), Australië (108-146), Nederland (15-68).